

Живојин СТАНОЈЧИЋ /Београд/

ЗАВРШНА РИЈЕЧ

Обичај је на оваквим скуповима да се, бар у најопштијим цртама, резимирају резултати њиховог рада. Овакви резимеи имају двије своје стране: (а) резимирање квалитативних карактеристика и (б) резимирање квантитативних достигнућа.

Наравно, ова друга страна је лака за дефинисање – било нас је 31 референт, од пријављених нас – није било само 3, објективно спријечених да дођу.

Још, кад је ријеч о квантитативном: *име Михаила Стевановића и цијељена Црногорска академија наука и умјетности* – у овим флуидним временима – окупили су најбитније чиниоце развитка науке о српском језику: катедре и институте заиста матичних земаља овога језика – оне из Републике Црне Горе, из Републике Србије и Републике Босне и Херцеговине. Академија и Одбор свима њима дубоко су захвални за учешће.

А несумњиво је, с друге стране, да смо сви ми учесници овог научног скупа дубоко захвални Црногорској академији наука и умјетности и њеном Одјељењу умјетности, са академиком Браниславом Остојићем – за прилику да се и овим путем одужимо успомени и научним заслугама Михаила Стевановића, који је многим од нас био учитељ у лингвистичким наукама. Посебно смо захвални стручним службама Академије, с госпођом Наташом Лаковић на челу – за пријатан боравак током рада, боравак којег ћемо се увијек радо сјећати.

Резимирање квалитативних карактеристика овога скупа сигурно је сложеније и детаљније ће бити прочитије када шира научна јавност добије у руке зборник радова са овога скупа.

За овај тренутак, мислим да ћемо се сви сложити да је баш сваки од реферата био студиозан прилог освјетљавању плодне научне активности академика Михаила Стевановића, у готово свим њеним аспектима.

Мени лично јако је пријало што се са такозване „историјске дистанце”, после једног периода поплаве (помало магловитих) помодних лингвистичких „праваца”, и овим скупом – вратило правим, непролазним константама

лингвистике. А потпуно сам увјерен да је у тим константама и граматичка, и лингвистичка мисао професора Михаила Стевановића.

А свима нама старијим, и млађим „средњим”, учесницима овог научног скупа, сигуран сам, лично је пријало што су врло студиозне реферате поднијели млади наставници и асистенти са Универзитета Црне Горе, са Универзитета у Београду, са Универзитета у Приштини: др Рајка Биговић-Глушица, др Зорица Радуловић, др Миодраг Јовановић, мр Драга Бојовић, мр Соња Ненезић, мр Миодарка Тепавчевић, мр Снежана Баук, мр Михаило Шћепановић, мр Станислав Станковић, мр Александар Милановић... То и јесте једна од најљепших страна научних скупова, па и овога организованог у част академика Михаила Стевановића.

Још једном, дакле – хвала свима који су одржаваће овог научног скупа омогућили.